

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

65 Bonitatem fecisti cum seruo tuo Domine, secundum verbum tuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

69 Multiplicata est super me iniquitas
superborum: ego autem in toto cor-
de meo scrutabor mandata tua.

70 Coagulatum est, sicut lac, cor eo-
rum: ego verò legem tuam medita-
tus sum.

71 Bonum mihi, quia humiliasti me: vt
discam iustificationes tuas.

72 Bonum mihi lex oris tui, super mil-
lia auri, & argenti.

65 Bonitatem fecisti cum seruo tuo Do-
mine, secundùm verbum tuum.

Quid ni bonitatem faciat, qui totus
bonus, imò ipsa bonitas est? Proprium
est illi bonitatem facere, sicut & verè bo-
num esse. Hanc bonitatem, quia vnica vo-
ce, vel vnica sententia promere non po-
test, variis Scriptura vocibus, & proprie-
tatibus quasi per partes delineat, nec ex-
primit, sed adumbrat. Nunc bonitatem,
vt hic, & alibi frequentissimè. Nunc be-
nedictionem, vt ibi. Implet omne animal
benedictione. Nunc misericordiam. Mi-
sericordia Domini plena est terra. Nunc
dilectionem, nunc indulgentiã, vt apud
Isaiam. In dilectione sua, & indulgentia
sua ipse redemit eos. Nunc clementiam,
vt quoniam clementissimus est, de eo po-
tius, quam de rege quocunque dictum ac-
cipiamus à Sapiente. In hilaritate vultus
Re-

Benigni-
tatis di-
uinae no-
mina.

Psal 144.

Psal 32.

Isai 63.

Prou 16.

IN PSAL. CXVIII.

409

Regis vita : & clementia eius quasi imber
 serotinus : Nunc suauitatem. Memoriam *Psal. 134°*
 abundantiae suauitatis tuae eructabunt. Nunc
 dulcedinem. Quam magna multitudo dul- *Psal. 30.*
 cedinis tuae Domine, quam abscondisti ti-
 mentibus tuis : Quae ipsa absconditio dulcedine
 dulciorem reddit. Significat enim absconde-
 re, condere, asseruare. Qua voce etiam in
 Cantico amoris utitur Sponsa, dum ait. *Cant. 7.*
 Omnia poma noua, & vetera seruauit, seu
 abscondi tibi, Dilecte mi. Habet enim
 Deus quasi penu, & promptuarium dulce-
 dinis, unde ad manum habeat semper eam
 proferre nobis. Imò si dicere fas est, ipse si-
 bi pro nobis penu, & promptuarium dulce-
 dinis est. Nam si licuit Isidoro Pelusiotae *Lib. 2. Ep.*
 Timotheum quendam, sanctum quidem *151.*
 uirum, sed tamen humuncionem vocare
ἑμῶν φιλικῶν ἀρωπίας καὶ τέλει τῆς ἡμετέρας
 id est, penu humanitatis, & man-
 tudinis templum, cur non magis me-
 to vocemus Deum penu, aut thesaurum
 immensum dulcedinis ? Interdum etiam
 scriptura bonitatem Dei (quod affectus
 misericordiam, & suauitatem perfectius
 indicat) appellat viscera. Quomodo con- *Isai. 58.*
 ueritur Isaias. Vbi est multitudo viscerum
 tuorum ? Sed in tanta mellis copia non
 est aculeus, quo simul pungamur, & ex-
 temur, cum idem Psalmographus, post-
 quam dixisset Domino. Cum Sancto san- *Psal. 17.*
 ctis, & cum viro innocente innocens

S
 eris,

Psal. 17.

eris, & cum electo electus, subdit, Et cum peruerso peruerteris, id est, cum homine peruerso durius ages, & lenitate paulisper retracta, consilia eius disperdes: vt euntes discamus, quid sit. Seruite Domino in timore & exultate ei cum tremore. Et item. Cum timore, & tremore vestram salutem operamini.

*Psal. 1.**Phil. 2.*

Benignitas Dei erga seruos.

Ad quam etiam ipse Deus obligat se.

Sed quod amplius hanc bonitatem, & suauitatem Dei commēdat, illud est, quod sequitur. Cum seruo tuo. Quippe cum homine seruilis, & abiectæ conditionis. Nam si te suauem fratri, filio, vel sponsæ exhiberes, quæ omnia diuina tua dignatione nos efficit, non miraremur. Nunc autem etiam cum seruo bonitatem communicare magnæ amabilitatis, magni amoris indicium est. Accedit ad cumulum consolationis, quod huius te suauitatis & sponsorem exhibes, & debitorem. Hoc enim sonat secundum verbum tuum, id est, secundum promissum. Quia enim nemini quicquam debes, ipse te non tam nobis, quam tibi ex tua pollicitatione debitorem exhibes: vt per duas res immobiles, id est, bonitatem tuam, & promissionem fortissimum solatium habeamus, qui ad ancoram sp̄ci confugimus.